

γήματα τῆς καλλιτεχνίης κατίσχυσαν νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ ταῦτα, ἐξόχως δὲ μεταξὺ τούτων τὰ ἔργα τοῦ ἐργαστηρίου ἐκείνου, ὅπερ ἐκλείπει τὰς Ἀθήνας, μάλιστα δὲ τούτων ἡ Ἀθηνᾶ, ἥς τοσαῦτα ὁμοιώματα ὑπάρχον καὶ τοσαῦτα περιεσώθησαν, ὥστε μόνη ἡ ἀπκρίθμησις τούτων δύναται νὰ πηράσῃ τὴν ἰδέαν τῆς ἀγάπης τὴν ἐδειξαν οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὴν προσιλῇ αὐτοῖς ὑψηλὴν σημασίαν τοῦ ὀνόματος τῆς Πολιούχου θεότητος αὐτῶν.

Καὶ εὐλόγως· διότι τίς ἄλλη ἐκφρασις τοῦ ὑψιστοῦ τῆς ἀνθρωπίνης δικαιοσύνης, ἡδύνατο νὰ ἐκδηλώσῃ ὅ,τι ἐζητεῖ ὁ Περικλῆς, ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν Ἀθηναίων, τίς ἄλλη ἐκτὸς τῆς περυστάσεως τῆς θεότητος τῆς σοφίας καὶ ταύτης ἐν ὅλῃ τῇ ἡρεμίᾳ, ἐν ὅλῃ τῇ ἡσυχίᾳ καλλοῦ, ἐν ὅλῃ τῇ ἐπιβλητικωτάτῃ προσηθείᾳ, δι' ὧν τῶν μέσων τῆς λαμπρότητος· τίς ἄλλη ὠραιότερα συνάντησις ἡδύνατο νὰ ἐπινοηθῇ τῆς καθ' ἑκάστην ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς Ἀκροπόλεως τελομένης χάρις τῇ ὑψηλῇ τοῦ Φειδίου δικαιοσύνῃ; Οἶον ὕψος ἰδέας! Οἶα ἐπίνοια! Οἶον ὠραῖον διὰ τὰς Ἀθήνας ἔμβλημα! Ἐκεῖ ἡ Ἀθηνᾶ ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ αἰδύτῳ αὐτῆς ἔδους ἐχαιρέτιζεν, ἔσωθεν ἀσμένως προσβλέπουσα τὸν ἀπὸ τῶν νώτων, τοῦ ἀντικρὺ πρὸς Α. κειμένου λόφου ἡρέμα προβαίνοντα Φοῖβον, τὴν Λύκην ἀφ' ἧς καὶ τοῦνομα ἡ πέτρα ἐκείνη φέρει, ἐκεῖ ἐτελείτο ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Φωτὸς καὶ τῆς Σοφίας.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 22 Δεκεμβρίου 1880.

Ἰάκ. Χ. Δραγάτης
καθηγητὴς τοῦ ἐν Πειραιεὶ Γυμνασίου.

ΠΕΡΙ ΚΟΛΛΗΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

ΚΑΘ' ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΥΓΙΕΙΝΗΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ὁ νομάρχης Παρισίων κατιδὼν τοὺς κινδύνους οὓς διατρέχουσι τὰ παιδία ἐν ταῖς σχολαῖς ἐκτεθειμένα εἰς τὰς κολλητικὰς νόσους ἐζήτησε τὸ περελθὸν ἔτος ἀπὸ τοῦ ἀνώτερου ὑγειονομικοῦ συμβούλιον τῆς Γαλλίας τὴν σύνταξιν ἐγχειριδίου περιέχοντος σαφῶς καὶ συντόμως τὴν ἀπκρίθμιν τῶν παθήσεων τούτων καὶ τὰ πρῶτα συμπτώματα δι' ὧν ἀναγνωρίζομεν αὐτάς. Τὸ ἐγχειρίδιον τοῦτο διενεμήθη κατ' αὐτάς εἰς τὰ γαλλικὰ σχολεῖα. Ἐπειδὴ δὲ ὡς ἐκ τῶν καθημερινῶς καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἀναπτυσσομένων μολυσματικῶν νόσων περὶ ὧν τοσοῦτος φόβος κατέχει τὰς οἰκογενείας μεγίστην εὐθύνην περιβάλλοντα οἱ διευθύνοντες τὰ σχολεῖα, ἐκρίναμεν καλὸν νὰ μεταφράσωμεν ἐν περιλήψει τὰς κυριώτερας τῶν καλλί-

στων τούτων ὀδηγιῶν ὅπως χρησιμεύσωσι κατὰ τι καὶ παρ' ἡμῖν.

Τὸ πλεῖστον τῶν νοσημάτων τούτων καὶ ἰδιαιτέρως ἐκείνων ἀπὸ τῶν ὁποίων μεγίστη ἀνάγκη ὑπάρχει νὰ προφυλάττωμεν τοὺς παῖδας, ἐνεκα τῆς ταχυτάτης πορείας καὶ τῆς δυνάμεως τῆς μεταδόσεως αὐτῶν, παρουσιάζουσιν εὐτυχῶς ἐν ἀρχῇ κοινούς χαρακτηῖρας, οἵτινες, ἐλλείψει διαγνωστικοῦ ὥρισμένου, ἐπιτρέπουσιν, ὅπερ πρὸ πάντων ἐνδιαφέρει, ν' ἀναγνώρισωμεν τὴν ὠφέλειαν τοῦ ἀποχωρισμοῦ τῶν προσβληθέντων ὑπὸ τῶν νόσων τούτων παιδῶν. Νομίζομεν ὅθεν συμφέρον ν' ἀπευθύνωμεν μίαν λέξιν πρὸς τὰς μητέρας οἰκογενειῶν περὶ τῶν πρώτων σημείων τῶν κολλητικῶν νοσημάτων.

Θὰ ἐξετάσωμεν α') τοὺς ἐξανθηματικούς πυρετούς· β') τὰς κολλητικὰς νόσους ἐχούσας τὰ κύρια τῶν συμπτώματα πρὸς τὰς πεπτικὰς ὁδοὺς· γ') τὴν κοκκίτιδα βλῆχ· προσβάλλουσιν τὰς ἀερίους ὁδοὺς· δ') τὰς κολλητικὰς φλεγμονὰς τῶν ὀφθαλμῶν· ε') τὰς ἐνεκα παρσίτων παθήσεις· ς') τέλος τὰ νοσήματα ἐκεῖνα ἅτινα δύνανται νὰ μεταφερθῶσι διὰ τῆς συναφείας ἢ διὰ τοῦ τρόπου.

Ἐξανθηματικοὶ Πυρετοί.

Εὐλογία. Τὸ παιδίον πυρέσσει, ἐμεῖ, ἀλγεῖ κατὰ τὰς νεορρικές χώρας· μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ἀποφθάνεται ἐπὶ τοῦ προσώπου πρῶτον ἐξάνθησις παρουσιάζουσα κοιλίδας μᾶλλον ἢ ἥττον πολυκρίθμους, αἵτινες εἰς μόλις ἐξέχουσιν καὶ αἵτινες μετασχηματίζονται κατόπιν εἰς φλυκταίνας ἐχούσας κατὰ τὸ κέντρον αὐτῶν ἐντύπωσιν ἐμφολοειδῆ. Ἐπ' ἀνάγκης καθίσταται, ὅπως τὰ λέπια τῶν φλυκταίνιδων αὐτῶν ἐντελῶς ἀφκνισθῶσι, πρὶν ἢ τὸ ἀσθενὲς παιδίον τεθῇ ἐκ νέου εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰ ἄλλα παιδία καὶ ἀφοῦ λάβῃ πολλὰ χλιαρὰ λουτρά.

Ἀρεμοευλογία. Τὸ νόσημα τοῦτο ἄνευ βεβήτου προηγεῖται, ἐνίοτε, ἀλλ' οὐχὶ σταθερῶς, διὰ πυρετοῦ. Βλέπομεν νὰ διαφθάνωνται εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ σώματος κοιλίδες ῥοδόχροι ἐκδηλούμεναι ὑπὸ διαδοχικῶν ἐξανθήσεων καὶ μεταμορφούμεναι πάραυτα εἰς μεγάλας φουσκαλίδας ὅσον μικροῦ ἐρεβίνθου τὸ μέγεθος, πεπληρωμένας ὕγρου διαφανοῦς ὅπερ καθίσταται ἀργότερα θολὸν ἢ αἱματοειδές καὶ ἀπολήγει εἰς λέπια ἅπερ ἀπαντῶμεν πάντοτε εἰς τὰς τρίχας.

Ίλαρά ἢ κοινῶς ἱλερῇ. Τὸ παιδίον καταλαμβάνεται ὑπὸ κακουχίας καὶ πυρετοῦ. Πτερνᾷται, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶπιν ἐρυθροὶ, δακρυρροοῦντες ἐνίοτε, ἔχει διάρροιαν καὶ αἱμοσταξίαις ἐκ τῆς ῥινός. Ἐντὺς ὀλίγου ὁ πώγων, τὸ πρόσωπον, εἴτα ὅλον τὸ σῶμα σχεδὸν καλύπτεται ἀπὸ μικρὰς ῥοδοχρόους κοιλίδας ὁμοιάζουσας τοῖς δῆγμασι τῶν φύλλων.

Ὁστρακιά. Ὡς ἐν τῇ ἱλαρᾷ, ὑπάρχει ἐν ἀρχῇ κακουχία, πυρετὸς ἀλλὰ

μᾶλλον ἔντονος· τὸ δὲρμα εἶναι ξηρὸν καὶ κατὸν. Ὑπάρχει πονόλαιμος καὶ ἔμετος. Ἡ ἐξάνθησις γίνεται πολλῶ ταχύτερα ἢ ἐν τῇ ἱλαρᾷ, δηλ. συγχρόνως ἅμα ἀναρᾶνῃ ἢ πρώτῃ κακουχίᾳ. Ἡ ἐξάνθησις αὕτη εἶναι ὅτε μὲν γενικῇ, ὅτε δὲ διχτεθειμένη εἰς πλάκας ἐφ' ὧν τῶν σημείων τοῦ σώματος. Ἐχει τὴν ἐρυθρότητα σμαούρου (framboise), φαίνεται ἐκ πρώτης ὥσεως ἄμορφος, ἀλλ' ἐάν τις τὴν παρκτηρήσῃ πλησιέστερα διαβλέπει μέγαν ἀριθμὸν μικρῶν ἐρυθρῶν σημείων μᾶλλον ἢ ἥττον ἐξεχόντων προσομοιζόντων μικραῖς κεγχροειδέσι φουσαλίαις. Ἐάν πῖστη τις ὀλίγον τὰς ἀρθρώσεις πρὸ πάντων ἐκείνης τῆς πυγμῆς ἀπεργάζεται πόνους προσομοιάζοντας τοῖς ρευματικοῖς. Οὐδεμίαν ἄλλως τε νόσος ὁμοιάζει ἥττον πρὸς ἑαυτὴν, ὅσον ἡ ὀστρακία, ὅτε μὲν παρυσιαζομένη ἐν τῇ ἀκρᾷ κληροθίῃ, ὅτε δὲ ἐν οἰκώδει βερύτητι· ἐνίοτε δὲ τοσοῦτον διαφεύγει, ὥστε δὲν ἔχει τις τὸ δικκίωμα νὰ βεβαιώσῃ τὴν ὑπαρξίν της κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐνθα ἡ ἐπιδερμὶς αἴρεται ὑπὸ εὐρείων πλᾶκῶν πρὸ πάντων εἰς τὰς χεῖρας καὶ πόδας.

Ἡ ὀστρακία εἶναι νόσος κολλητικωτάτη, παρκτηρήθη δὲ ὅτι παιδίον μετὰ ἐξ ἐβδομάδας ἀπὸ τῆς ἀθροείας τῶν μετέδοσιν ταύτην εἰς τοὺς μικροὺς συντρόφους τῶν.

Παρωτίδες. Αἱ παρωτίδες κοινῶς μαγουλίαις ἔρχονται κληροθίως ἢ μετὰ τινῶν ἡμερῶν κακουχίαν καὶ πύρετον. Τὸ παιδίον παρκπονεῖται ἀπὸ δυσκολίαν κατὰ τὴν ἀρθρώσιν τῆς σιαγόνας, εἴτα ἐπέρχεται ἐξόγκωσις ἀρκετὰ μεγάλη ἣν ἐκλεμύδανουσι πολλάκις ὡς οὐδὲν. Ἡ ἐξόγκωσις αὕτη διακρίνεται τοῦ οἰδήματος διὰ τῆς ἐλλείψεως τοῦ πόνου τῶν ἐδόντων καὶ διότι ἀλίσσεται τὸν λαιμὸν πρὸς τὰ ὀπίσω ἢ ὑποκάτω τῆς σιαγόνας. Εἶναι σπάνιον νὰ ἴδῃ τις ἐκτερίσθαι τὰς παρωτίδας ἀλωθείσας συγχρόνως, γενικῶς ἀλίσκονται ἀμφοτέραι ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλην.

Συγχρόνως μὲ τὴν ἐξόγκωσιν τῆς σιαγονικῆς χώρας βλέπει τις πάντοτε νὰ προσβάλλωνται ἄλλα μέρη τοῦ σώματος κατηλειμμένα ὑπὸ ἀδένων τινῶν. Αἱ ἐπιδημίαι τῶν παρωτίδων δὲν εἶναι σπάνιαι εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα.

Νοσήματα κολλητικὰ μὲ τὰ πρωτεύοντα συμπτώματα ἐπὶ τῶν πεπτικῶν ὁδῶν.

Ἐλκώδης στοματίτις. Εἶναι ἐλκώσεις λευκόφαιοι, αἰμόφυρτοι, φαίνονται νὰ καταλάβωσιν ἑκτασιν καὶ βάθος, ἀναπτυσσόμεναι εἰς τὸ χεῖλος τῶν οὐλῶν ἔστιν ὅτε δὲ καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν παρειῶν, τῶν χειλέων καὶ τοῦ ὑπερώϊου ιστίου. Ἡ δυσώδης ὁσμὴ τῆς ἀναπνοῆς εἶναι χαρακτηριστικωτάτη κατὰ τὴν ἐλκώδη στοματίτιδα.

Ψευδομεμβρανώδης ἢ διφθερικὴ κυνάγχη. Χαρακτηρίζεται διὰ τῆς ἀναπτύξεως εἰς τὸ ὀπίσθιον τοῦ λαιμοῦ ἐπὶ τῶν ἀμυγδαλῶν ψευδομεμβράνης

φκιᾶς ἢ λευκωπῆς, ἐνίοτε μελανοειδοῦς τεινούσης νὰ καταλάβῃ τὰ γειτνιαζόντα μέρη καὶ ἰδίως τὸν λάρυγγα ἐνθα ἐγκαθίσταται τὴν ὑμενεγόνον λαρυγγίτιδα ἢ κρούπ. Τὸ παιδίον αἰτιᾶται κατ' ἀρχὰς μικράν τινα δυσκολίαν καταπίνον καὶ εἶναι βραχνόφωνον. Τὰ δύο αὐτὰ συμπτώματα ἐπιβάλλουσιν τὴν ἐπισκόπισιν τοῦ ἐπισθίου μέρους τοῦ λαιμοῦ μετὰ προσοχῆς καὶ τέλος τὴν ἀμέσως ἀπομόνωσιν τῶν προσβληθέντων παιδίων ὑπὸ τῆς ψευδομεμβρανώδους κυνάγχης. Εἰς τὴν περίστασιν τούτην εὐρίσκομεν τοὺς ἀδένες ἐξογκωμένους ὀπισθεν τῆς γωνίας τῆς σιαγόνος, ἐνίοτε δὲ παμμεγέθη ἐκπέξῃσιν τῶν γειτνιαζόντων μερῶν τοῦ λαιμοῦ. Μετὰ ταῦτα παρκτηρεῖται ἔμφραξις τῆς ρινὸς μετὰ ῥύσεως μᾶλλον ἢ ἥπτον ἀφθόνου, ἀποδεικνύοντα ὅτι αἱ ψευδεῖς μεμβράναι κατέλαβον καὶ τὰς ρινικὰς κοιλότητας.

Σπένιον εἶναι τὸ κρούπ νὰ μὴ προηγῇται ἀπὸ ψευδομεμβρανώδη κυνάγχην, τουτέστιν ὁ λάρυγξ νὰ ἀλίσκηται αἰφνιδίως ὑπὸ τῶν ψευδομεμβρανῶν κατὰ τὸν ὀπίσθιον τοῦ λαιμοῦ, αἵτινες μετακλίνουσιν εἰς τὰς ἀερίους ὁδοὺς στενοῦσι καὶ ἀποκλείουσιν αὐτὰς ἐπιφέρουσαι τὴν ἀσφυξίαν.

Δὲν πρέπει νὰ συγχέηται τὸ κρούπ τὸ ὁποῖον ἐναντίον τῆς γνώμης τῶν ξένων ἐν τῇ ἰατρικῇ προσώπων, ἔχει βραδεῖαν πορείαν καὶ προϊοῦσαν, μετὰ τὸ ψευδοκρούπ. Τὸ ψευδοκρούπ ἄρχεται θιγίως, ἢ βῆξ εἶναι θορυβώδης, ἐνῶ ἐκείνη τοῦ κρούπ ἐσβεσμένη, ἢ φωνὴ μένει καθαρὰ, εἰς δὲ τὸ κρούπ εἶναι βραχνώδης. Τέλος τὸ ψευδοκρούπ δὲν παρουσιάζει ψευδομεμβράνας, καὶ εἶναι ἄνευ βαρύτητος καὶ μὴ κολλητικόν.

Δυσεντερία. Ἡ δυσεντερία τὴν ὁποίαν δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν μετὰ τὴν διάρροϊαν, συνίσταται εἰς τὴν συχνὴν ἀνάγκην τῆς ἀποπατήσεως· ἀλλὰ τὸ παιδίον δὲν ἀποβάλλει ἢ βλέννην αἰμόφυρτον. Ἐπειδὴ ἡ δυσεντερία εἶναι κολλητικὴ, τὸ παιδίον δὲν πρέπει νὰ ποιῇ τὴν ἀνάγκην τοῦ εἰς μέρος συχνάζόμενον ὑπὸ ἄλλων προσώπων.

Τυφοειδὴς πυρετός. Ὁ τυφοειδὴς πυρετός δὲν ἔρχεται ἀμέσως· προηγείται ἐλάττωσις τῆς ὁρέξεως καὶ τῶν δυνάμεων, τὸ παιδίον εἶναι περίλυπον καὶ καταβεβλημένον, εἶτα εἰσβάλλει ὁ πυρετός, ὅστις εἶναι συνεχής, μεγάλη κεφαλαλγία, νάρκη, ζάλαι, ἡμικόφωσις, δυσκολία νὰ ἴσταται ὀρθιον, ἐπιστάξεις ἐκ τῆς ρινὸς, κώλικες, διάρροϊα, βῆξ ξηρὰ, ἐξογκώσεις τῆς κοιλίας, γλῶσσα ῥυπαρὰ ἐρυθρὰ εἰς τὴν κορυφὴν καὶ εἰς τὰ χεῖλη αὐτῆς.

Κοκκίτις.

Μεταξὺ τῶν παθήσεων αἵτινες προσβάλλουσιν εἰδικῶς τὰς ἀερίους ὁδοὺς εἶναι μόνη ἡ κοκκίτις ἥτις μεταδίδεται διὰ τῆς συνεχείας μετὰ μεγάλης εὐκολίας· δὲν πρέπει δὲ νὰ πιστεύηται ὅτι εἶναι πολὺ εὐκόλον νὰ ἀναγλωρρίζῃ τις τὴν κοκκίτιδα ἐν ἀρχῇ διότι αὕτη ἄρχεται ἀπὸ ἀπλῆς καταρροῆς μετὰ βράγχους. Πρέπει νὰ παρκτηρήσωμεν ἐν τούτοις ὅτι ἡ βῆξ πρὸ πύκ-

των γίνεται κατὰ παροξυσμούς, δύναται ὁμως νὰ ἀμφιβάλλῃ τις ἐπὶ τοῦ διγνωστικοῦ ἐπὶ πολλὰς ἐβδομάδας. Ἡ κοκκίτις βεβρωθεῖσα παρουσιάζει παροξυσμούς πολυαριθμότερους τὴν νύκτα ἢ τὴν ἡμέραν. Κατὰ τὸ μεταξὺ τοῦ παροξυσμοῦ διάστημα ἡ βήξ σχεδὸν ἐλλείπει. Ὅταν τὸ παιδίον θὰ καταληφθῇ ἀπὸ τὸν παροξυσμὸν, δοκιμάζει κακουχίαν, παλαίει κατὰ τῆς βηχὸς, ἥτις αἰφνης ἐκρήγνυται διὰ ταχέων τιναγμῶν χωροῦσα μέχρις ἀπολύτου πνιγμονῆς. Εἴτα τὸ παιδίον προσπαθεῖ δι' ἀναπνοῆς συριζούσης σπασμωδικῶς, ἣν ὀνομάζουν ἀναληπτικὴν καὶ βήχει ἔτι ὀλίγον, μετὰ ταῦτα μεσολαβεῖ στιγμὴ ἀναπαύσεως· δεύτερος παροξυσμὸς ἐπέρχεται μετὰ τὸν ὁποῖον τὸ παιδίον ἀποχρέμπει πηχέας βλέννας νηματοειδεῖς, ἐνίοτε δὲ αὗται ἀποδίδονται μετὰ τῶν τροφῶν διὰ τοῦ ἐμέτου. Ἡ ἀπόχρεμψις αὕτη θέτει τέρμα εἰς τὸν παροξυσμὸν.

Ἡ κοκκίτις δύναται νὰ ἐπιπλεχθῇ μὲ βρέα φαινόμενα ἐνίοτε θανάσιμα. Δέον λοιπὸν νὰ ἀπομονώσωμεν τὰ προσβεβλημένα παιδιά.

ΚΟΛΛΗΤΙΚΑὶ ΦΛΕΓΜΟΝΑὶ τῶν ὀφθαλμῶν.

Καταρροϊκὴ ὀφθαλμία, ἢ πυορροϊκὴ ὀφθαλμία, εἰσὶν ἀμφότεραι λίαν κολλητικαί. Ἡ πυορροϊκὴ ὀφθαλμία δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ταχέως τὴν ἀπώλειαν καὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν. Αἱ δύο αὗται ὀφθαλμίαι, αἵτινες προσβάλλουσι πρὸ παντὸς τὰ νέα παιδιά, δύνανται νὰ μεταφερθῶσι καὶ εἰς τοὺς ἐνήλικας. Ἀναγνωρίζει τις ταύτας ἐν τῇ παρὰγωγῇ ἀπὸ τὴν ἀφθονον ἐκκρίσιν τὴν πυώδη ἢ πυορροϊκὴν, ἥτις ἐκφεύγει μετὰξὺ τῶν βλεφάρων ἔτινα εἰσὶν ἐρυθρὰ καὶ ἐξοιδηκότα. Εἶναι ἀληθές ὅτι ἄλλαι παθήσεις τῶν ὀφθαλμῶν δύνανται νὰ παρουσιάσωσι τοὺς αὐτοὺς χαρακτηρισμοὺς· ἀλλ' ἡ ἐκκρίσις εἶναι πολλῶ ἀφθονοτέρα εἰς τὴν καταρροϊκὴν ὀφθαλμίαν καὶ τὴν πυορροϊκὴν.

Νόσοι κολλητικαὶ παρασιτικά.

Αὗται περιλαμβάνουσι τὴν ψώραν καὶ τὴν κνύον κοινῶς κασίδα. Ἡ ψώρα εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς παρουσίας ὑπὸ τὴν ἐπιδερμίδα ζώου καλουμένου *acarus scabiei* ἢ *sarcopte* τοῦ ἀνθρώπου. Χαρακτηρίζεται ἀπὸ μικρὰς φουσαλίδας διαφανεῖς παρρηγούσας ζωηρὸν κνισμόν. Ἀεὺρίσκουσι ταύτας πρὸ πάντων εἰς τὰς χεῖρας, εἰς τὸ διάμεσον τῶν δακτύλων καὶ εἰς τὰς πυγμὰς· ἀναχωρεῖ ἐκ τῶν μικρῶν αὐτῶν φουσαλιδίων σειρά τις, ὅπερ εἶναι τὸ ἔχνος γραμμῆς, ἣν τὸ θῆλυ ἀνασκάπτει ὑπὸ τὴν ἐπιδερμίδα. Ἡ ψώρα κολλᾷται πρὸ πάντων ἐν καιρῷ νυκτός· δέον λοιπὸν νὰ κοιμῶνται μόνα τὰ ὑπὸ ταύτης προσβεβληθέντα παιδιά.

Ἡ κνύς ἢ κασίδα εἶναι τριῶν εἰδῶν: Ἡ κηρώδης κνύς, ἡ καθαρὰ λεγόμενη κνύς, ἡ τριχοφάγος (*tonsurante*) καὶ ἡ φαλακρώδης ἢ φαλάκρα· ταύτας δὲν θὰ περιγράψωμεν ἐνταῦθα, ἀρκούμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι καὶ αἱ τρεῖς προκύπτουσιν ἐκ τῆς παρουσίας κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος καὶ ἰδιαί-

τέρως τοῦ τριχωτοῦ δέρματος, φυτικῶν παρασίτων ἀναγνωριζομένων διὰ τοῦ μικροσκοπίου. Μεταδίδονται ἀπὸ ἀτόμου εἰς ἄτομον μέσῃ σπόρου ὀνομαζομένου spores ἢ spores. Ἡ κνύος εἶναι ἐξόχως κολλητικὴ καὶ μεταδίδεται διὰ τῶν κερυφάλων, τῆς ψήκτρας καὶ κτενίων.

Κολλητικότης τῆς ἀπομιμήσεως καὶ φρένης.

Ἡ ἐπιληψία εἶναι νόσος ἐγκεφαλικὴ χαρακτηριζομένη ὑπὸ προσβολῶν ἐπανερχομένων κατὰ διαλείμματα μᾶλλον ἢ ἥττον ἀπομεικρυσμένα. Αἱ προσβολαὶ αὗται εἰσὶ μᾶλλον ἢ ἥττον αἰφνήδιοι, ὅτε μὲν πλήττουσιν ὡς κεραυνοί, ὅτε δὲ προηγούνται ὑπ' αἰσθήματος διαφέροντος κατὰ τὸ ἄτομον. Αὗται ὀρίζουσι δύο μορφάς· μίαν ἐλαφρὰν ἐπιληπτικὴν σκοποδιάν, ἢ αὔραν, ἄλλην ἔντονον σπασμωδικὴν προσβολήν. Ἄνευ περιγραφῆς τῶν δύο αὐτῶν μορφῶν τῆς ἐπιληψίας θὰ εἴπωμεν ὅτι αὗται μεταδίδονται εἰς τὰ παιδία, τῶν ὁποίων τὸ νευρικὸν σύστημα εἶναι λίαν εὐερέθιστον διὰ τῆς ὀφείας μόνον μιᾶς προσβολῆς. Δεὴν λοιπὸν νὰ ἀποχωρίζωμεν τὰ προσβεβληθέντα παιδία. Ἡ προσβολὴ τῶν νεύρων εἶναι ἔτι πάθησις σπασμωδικὴ ὀλιγώτερον βρεῖται προσβάλλουσα πρὸ πάντων τῶν κόρας. Χαρακτηρίζεται ὑπὸ γενικῆς ταραχῆς, φωνῶν, κλαυμάτων, βιβίων κινήσεων. Ἡ προσβολὴ τῶν νεύρων εἶναι κολλητικὴ ἐπίσης, καὶ ὀφείλει τις νὰ ἀπομεικρύνῃ τῶν ἄλλων παιδίων τὰς μικρὰς κόρας τὰς προσβεβλημένας.

Ὁ χορὸς τοῦ ἁγίου Γουὲ ἢ χορία συνίσταται εἰς τὴν παραγωγὴν ἀκουσίων κινήσεων ἀνωμάλων δυναμένων νὰ κατλάβωσιν ὅλον τὸ σῶμα ἢ νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὰ μέλη, τὸν λαιμὸν ἢ τὸ πρόσωπον. Δύναται ἐπίσης νὰ μεταφερθῇ εἰς βαθμὸν τινα διὰ μιμήσεως. Εἶναι καλὸν νὰ ἀποτρέπωμεν τὴν εἰς τὸ σχολεῖον φοίτησιν τῶν προσβεβλημένων παιδίων ἐκ τῆς χορίας. Τῷ ἄντι παιδία λίαν ἀπομιμητικὰ παρήγαγον ἀπὸ περιγελῶν τὰς προσβολὰς ταύτας, περὶ ὧν εἴπομεν ἀνωτέρω καὶ δύνανται νὰ λάβωσι τὴν συνήθειαν ταύτην.

Κ. Δαγενῆς

ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΠΑΡΑΚΜΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ *

(ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΓΛΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο ΑΡΕΙΟΠΑΓΙΤΗΣ)

Αἱ Ἀθηναῖαι ἐπὶ τοῦ Περικλέους ἔφθασαν εἰς τὸ ὑπατον σημεῖον τῆς ἀνμῆς αὐτῶν. Ὁ Πελοποννησιακὸς ὄμως πόλεμος διαρκέσας ἐπὶ τριάκοντα ἔτη, καὶ τοσούτην ἐπενεγχὴν μεταβολὴν ἐν Ἀθήναις, ἐκλόνισε τὰ θεμέ-

* Αἱ ὀλίγαι αὗται σελίδες ἀποτελοῦσι τὸ ΙΑ' καὶ τελευταῖον κεφάλαιον πραγματείας Ὁ Ἀρεῖος Πάγος ἐν ταῖς ἀρχαῖαις Ἀθήναις, ἥς ὁ «Παρνασσός» ἐδημοσίευσε καὶ ἕτερον κεφάλαιον, τὸ Δ', καὶ ἥτις ἐκδίδεται κατ' αὐτὰς ὁλόκληρος.